

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/135/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209430
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7812209430.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej s sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Miroslava Sogu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 12.11. 2014, č.k. 8C/122/2012-181 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len "súd prvého stupňa") rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených pred Okresným súdom Rožňava, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený.

Súd prvého stupňa uznesením 8C/122/2012 zo dňa 09.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.10.2012 spojil na spoločné konanie vecí 8C/122/2012, 8C/132/2012, 8C/138/2012, 8C/142/2012, 8C/148/2012, 8C/149/2012, 8C/150/2012, 8C/158/2012, 8C/179/2012, 8C/182/2012, 8C/185/2012, 8C/193/2012, 8C/194/2012, 8C/202/2012, 8C/203/2012, 8C/230/2012, 8C/231/2012, 8C/234/2012, 8C/250/2012, 8C/262/2012, 8C/264/2012, 8C/269/2012, 8C/272/2012, 8C/284/2012, 8C/285/2012, 8C/293/2012, 8C/295/2012, 8C/297/2012, 8C/302/2012, 8C/316/2012, 8C/320/2012, 8C/328/2012, 8C/329/2012, 8C/339/2012, 8C/347/2012, ktoré sa v ďalšom konaní budú viesť pod spisovou značkou 8C/122/2012.

Žalobca si vo všetkých spojených veciach uplatnil náhradu majetkovej škody spolu vo výške 40.242,80 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy si uplatnil náhradu spolu vo výške 16.862,89 €. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že došlo k nesprávne úradnému postupu v exekučných konaniach, kde žalobca vystupoval ako oprávnený a navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu voči povinným a exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom príslušnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K nesprávne úradnému postupu exekučného súdu malo dôjsť tým, že súd v exekučných konaniach:

1. Zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS).
2. Rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP).
3. Rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP).
4. Rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Žalobca v jednotlivých žalobách, ktoré boli spojené do spoločného konania 8C/122/2012 žiadal v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním vecí o prikázaní vecí inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rožňava sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veciam a k účastníkom konania. Poukázal na to, že vecne a miestne príslušný Okresný súd Rožňava, ktorý by bol inak oprávnený veci prejednať, je štátnym orgánom, ktorý svojim konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu právo uplatňovať nároky žalobcu z titulu nesprávneho úradného postupu, z ktorého vznikla škoda žalobcovi. Preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o škode rozhodovať. Keďže Okresný súd Rožňava bol sám škodcom v exekučných veciach, je vylúčené, aby rozhodoval spor medzi žalobcom a štátom. Pridelenie vecí niektorému zo sudcov Okresného súdu Rožňava by porušilo právo žalobcu na prerokovanie vecí nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť nariadené pojednávanie na deň 8. 10. 2013 s poukazom na skutočnosť, že vo veci podal ústavnú sťažnosť voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach 6NcC/35/2012-15 zo dňa 19.10.2012 a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť navrhol konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku prerušiť. Súd prvého stupňa uznesením 8C/122/2012 zo dňa 08.10.2013 prerušil konania vedené pod sp.zn. 8C/122/2012 do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti zo dňa 10.01.2012 podanej sťažovateľom Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti porušovaniu základného práva sťažovateľa rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, vo veci sp.zn. 6NcC/35/2012 zo dňa 19. 10. 2012. Proti tomuto uzneseniu žalovaný podal odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením 1Co/20/2014 zo dňa 28. 05. 2014 zmenil uznesenie okresného súdu tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Žalobca v konaní namietal predpojatosť sudcov Okresného súdu Rožňava, v tomto smere prvostupňový súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9NcC/12/2012, zo dňa 22. 10. 2012, ktorým sudkyňa Okresného súdu Rožňava JUDr. Jarmila Dušáková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňave pod sp. zn. 8C/122/2012. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/20/2014, zo dňa 28.05.2014, súd prvého stupňa nariadil pojednávanie na deň 12.11.2014 a predvolal účastníkov konania. Žalobca podaním zo dňa 07.11.2014 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, poukázal na to, že nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/20/2014, zo dňa 28.05.2014, ako aj s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, ktorým nebola vylúčená JUDr. Jarmila Dušáková z prejednávania a rozhodovania vecí. S týmto rozhodnutím zásadne nesúhlasí, pretože sú tu dané objektívnej dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Rožňava. Toto rozhodnutie hodnotí ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho zásadných práv, preto podal voči nemu ústavnú sťažnosť a navrhol konanie 8C/122/2012 prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti. Jednalo sa o úplne rovnaký návrh na zrušenie pojednávania a prerušenie konania, aký bol podaný ohľadom nariadeného pojednávania na deň 08.10.2013. K návrhu pripojil fotokópiu sťažnosti adresovanú Ústavnému súdu Slovenskej republiky bez uvedenia dátumu na sťažnosti, kedy bola vyhotovená a bez prezenčnej pečiatky prijatia tejto sťažnosti adresátom. Účastníci sa nariadeného pojednávania nezúčastnili, pričom žalobca žiadal pojednávanie zrušiť z dôvodu námietky zaujatosti a zároveň opätovne žiadal konanie prerušiť z dôvodu podanej sťažnosti na ústavný súd. Žalovaný sa vo veci písomne ospravedlnil, navrhol rozhodnúť v jeho neprítomnosti v zmysle svojho písomného vyjadrenia vo veci a navrhol žalobu zamietnuť. Súd prvého stupňa opätovne rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorý podal podaním zo dňa 07.11.2014 z tých istých dôvodov. O prvej žiadosti o prerušenie konania už bolo rozhodnuté vyššie oboznamovaným uznesením 8C/122/2012 zo dňa 08.10.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/20/2014 zo dňa 28.05.2014.

Súd prvého stupňa poukázal vo veci na tú skutočnosť, že bol dodržaný postup v zmysle ustanovení §§ 14 až 16 Občianskeho súdneho poriadku a na podanú námietku zaujatosti žalobcu nariadený súd rozhodol tak, že nevyhlásil JUDr. Jarmilu Dušakovú z prejednávania a rozhodovania veci a preto nie je dôvod na prerušenie konania, keďže samotný sudca sa necíti byť zaujatý a o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Je potrebné zdôrazniť, že o návrhu na prerušenie konania z tých istých dôvodov už bolo raz právoplatne rozhodnuté a preto ak žalobca sa opätovne domáha prerušenia konania a nenastali nové skutočnosti, bolo potrebné opätovne návrh zamietnuť. Prvostupňový súd preto vykonal pojednávanie a dokazovanie v neprítomnosti účastníkov v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd teda považoval neúčast' žalobcu na nariadenom pojednávaní za neospravedlivenú a jeho návrh na zrušenie nariadeného pojednávania za nedôvodný, nakoľko otázka námietky nestrannosti súdu a sudcov bola vyriešená vyššie citovanými rozhodnutiami a preto súd konal aj v neprítomnosti žalobcu.

Prvostupňový súd v konaní vykonal okrem písomných vyjadrení účastníkov dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, ako aj listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou predmetných exekučných spisov a zistil nasledovné:

V žalobách označených ZE, kde bolo namietané, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase bolo zistené:

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/329/2004, ktorý je pripojený k spisu 8C/148/2012 v spojenej veci 8 C 122//2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 02.12.2004, poverenie pre exekútora bolo vydané dňa 06.12.2004. Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 23.11.2010. Súd vyzval pôvodného exekútora na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie doterajších trov exekúcie dňa 08.12.2010. Pôvodne poverený exekútor podaním zo dňa 22.12.2010 vyčíslił trovy exekúcie. Súd uznesením zo dňa 16.02.2011 zamietol návrh na zmenu exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil exekučné konanie s tým, že zaviazal oprávneného uhradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karlovi Mihálovi trovy exekučného konania vo výške 48,44 Eur, proti ktorému uzneseniu dňa 17.03.2011 podal oprávnený odvolanie, dňa 21.04.2011 bola vec predložená Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o odvolaní. Krajský súd uznesením sp. zn. 14CoE/41/2011 zo dňa 11.07.2011 odmietol odvolanie oprávneného, čo do výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora a potvrdil uznesenie vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie. Tiež zmenil uznesenie vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnený je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihálovi trovy exekučného konania vo výške 23,54 Eur.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 10Er/27/2005 ktorý je pripojený k spisu 8C/149/2012 v spojenej veci 8 C 122//2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.02.2005. Dňa 18.02.2005 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 23.11.2010. Súd dňa 08.12.2010 vyzval pôvodného exekútora na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Exekútor podaním zo dňa 20.12.2010 oznámil, že súhlasí so zmenou exekútora a zároveň si žiadal o náhradu doterajších trov exekúcie vo výške 83,36 Eur. Súd uznesením zo dňa 15.02.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil, zamietol návrh na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72,01 Eur. Proti tomuto uzneseniu žalobca ako oprávnený podal odvolanie. Dňa 13.04.2011 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávneného. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5CoE/97/2011 zo dňa 22.09.2011 potvrdil uznesenie Okresného súdu Rožňava dňa 15.02.2011 a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/343/2005 ktorý je pripojený k spisu 8 C 150/2012 v spojenej veci 8 C 122//2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 19.12.2005, poverenie pre exekútora bolo vydané dňa 18.01.2006. Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 22.11.2010. Súd vyzval pôvodného exekútora

na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Exekútor vyčíslił trovy exekúcie dňa 22.12.2010 a súhlasil so zmenou exekútora. Súd uznesením zo dňa 17.02.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil, zamietol návrh na zmenu exekútora a zaviazal oprávneného zaplatiť exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihálovi trovy exekúcie vo výške 42,20 Eur. Dňa 17.03.2011 oprávnený proti uzneseniu podal odvolanie, ktoré bolo doručené účastníkom na vyjadrenia a dňa 21.04.2011 bola vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Krajský súd v Košiciach uznesením 4CoE/111/2011, zo dňa 30.09.2011 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu dňa 17.02.2011 a zmenil výrok o náhrade trov exekúcie tak, že oprávnený bol zaviazaný nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihálovi trovy exekúcie vo výške 18,30 Eur. V tejto veci súd uznesením zo dňa 28.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 01.12.2011 zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/527/2006 ktorý je pripojený k spisu 8C/182/2012 v spojenej veci 8 C 122//2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 10.11.2006, poverenie pre exekútora bolo vydané dňa 19.12.2006. Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 06.10.2010. Súd dňa 21.10.2010 vyzval pôvodného exekútora na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Poverený exekútor Mgr. Ing. Radoslav Kešeľak súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslił trovy exekúcie. Súd uznesením zo dňa 21. 03. 2011 zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil exekúciu a zaviazal oprávneného uhradiť exekútorovi trovy vo výške 83,41 Eur, proti ktorému uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Po podaní odvolania sudca uznesením zo dňa 14. 11. 2011 zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora. Dňa 30. 11. 2011 bol spis predložený na rozhodnutie krajskému súdu o odvolaní. Krajský súd v Košiciach uznesením I3CoE/346/2011 zo dňa 17. 01. 2012 odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie a zmenil uznesenie vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnený je povinný uhradiť súdnemu exekútorovi trovy vo výške 76,77 Eur.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 11Er/417/2006 ktorý je pripojený k spisu 8C/185/2012 v spojenej veci 8 C 122//2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11. 08. 2006, poverenie pre exekútora bolo vydané dňa 17. 08. 2006. Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd vyzval pôvodného exekútora na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie trov exekúcie. Po vyčíslení trov exekúcie, súd uznesením zo dňa 14. 11. 2011 zamietol návrh na zmenu súdneho exekútora a uznesením zo dňa 12. 09. 2011 exekúciu zastavil, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 07. 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11 CoE 239/2011 zo dňa 16. 4. 2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/225/2005 ktorý je pripojený k spisu 8C/193/2012 v spojenej veci 8 C 122//2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11.10.2005, poverenie pre exekútora bolo vydané dňa 21.10.2005. Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora 22.11.2010. Súd dňa 08.12.2010 vyzval pôvodného exekútora na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Exekútor podaním zo dňa 22.12.2010 súhlasil so zmenou exekútora a vyčíslił trovy exekúcie vo výške 53,72 Eur. Súd uznesením zo dňa 21.02.2011 zamietol návrh na zmenu exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil exekúciu, zaviazal uhradiť pôvodne poverenému exekútorovi trovy exekúcie vo výške 42,20 Eur. Proti tomuto uzneseniu dňa 16. 03. 2011 podal oprávnený odvolanie. Dňa 14. 04. 2011 vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 1CoE/97/2011 zo dňa 30. 11. 2011 potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, ako aj vo výroku o jej zastavení a odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora.

V žalobách označených ako ISTINA RS, kde súd zamietol návrh na vydanie poverenia napriek existencii exekučného titulu, súd zistil nasledovné:

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/729/2011 ktorý je pripojený k spisu 8C/203/2012 v spojenej veci 8 C 122//2012 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.08.2011. Súd uznesením 10Er/729/2011 zo dňa 12.09.2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, uznesenie nadobudlo

právoplatnosť 11.10.2011. Uznesením zo dňa 24.10.2011 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.10.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/617/2011 ktorý je pripojený k spisu 8C/250/2012 v sporej veci 8 C 122//2012, vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 3. 8. 2011, pričom súd vyzval oprávneného na doručenie zmluvy o úvere so všetkými prílohami z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku. Súd uznesením zo dňa 09. 08. 2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 08. 2011. Uznesením zo dňa 21. 09. 2011 súd zastavil exekučné konanie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 09. 2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/729/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/262/2012 v sporej veci 8 C 122//2012, súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 30. 08. 2010. Súd dňa 06. 10. 2010 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Uznesením zo dňa 11. 03. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 04. 2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a uznesením zo dňa 14. 04. 2011 súd exekúciu zastavil, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 05. 2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/820/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/264/2012 v sporej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 04.10.2010. Súd výzvou zo dňa 14.10.2010 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. b/,c/, ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z., pričom v spise sa nenachádza odpoveď na výzvu. Uznesením zo dňa 14.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 08.04.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 06.05.2011 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.05.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/867/2009, ktorý je pripojený k spisu 8C/293/2012, v sporej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.12.2009. Súd výzvou zo dňa 08.01.2010 vyzval právneho zástupcu žalobcu o predloženie zmluvy o úvere s prílohami a so všeobecnými zmluvnými podmienkami, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 45 ods. 1 písm. b/,c/ a ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. Keďže v stanovenej lehote požadované doklady neboli predložené, tieto boli urgované dňa 18.02.2010. Oprávnený podaním zo dňa 15.03.2010 zaslal požadované doklady. Uznesením zo dňa 11.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.04.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 18.04.2011 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 02.05.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/628/2011, ktorý je pripojený k spisu 8C/295/2012 v sporej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03.08.2011. Uznesením zo dňa 09.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.08.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 21.09.2011 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.09.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/38/2011, ktorý je pripojený k spisu 8C/297/2012 v sporej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.01.2011, pričom súd dňa 20.01.2011 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Súd po oboznámení sa s rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru uznesením zo dňa 16.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 08.04.2011. Uznesením zo dňa 06.05.2011 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.05.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/845/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/302/2012 v sporej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie dňa 13.10.2010, pričom súd dňa 18.10.2010 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Súd po oboznámení sa s rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru uznesením zo dňa 14.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 06.04.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/1040/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/320/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22.12.2010, pričom súd dňa 30.12.2010 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Súd po oboznámení sa s rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru uznesením zo dňa 15.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 08.04.2011. Uznesením zo dňa 06.05.2011 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.05.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/624/2011 pripojeného k spisu v spojenej veci 8C/328/2012, v spojenej veci 8C/122/2012 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011. Súd uznesením 10Er/624/2011 zo dňa 09.08.2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.08.2011. Uznesením zo dňa 21.09.2011 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.09.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10Er/1042/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/329/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 22.12.2010, pričom súd dňa 30.12.2010 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Súd po oboznámení sa s rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru uznesením zo dňa 15.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.04.2011. Uznesením zo dňa 18.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.05.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/730/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/339/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 30.08.2010, pričom súd dňa 06.10.2010 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Súd po oboznámení sa s rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru uznesením zo dňa 11.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.04.2011. Uznesením zo dňa 14.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 02.05.2011 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/966/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/347/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 26.11.2010, pričom súd dňa 02.12.2010 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Súd po oboznámení sa s rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru uznesením zo dňa 14.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.04.2011. Uznesením zo dňa 14.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22.05.2011 exekučné konanie zastavil.

V žalobách označených ako NZP, kde bolo namietané, že súd o návrhu na vydanie poverenia rozhodol zamietnutím návrhu po zákonnej 15 dňovej lehote, súd zistil nasledovné:

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/704/2011, ktorý je pripojený k spisu 8C/122/2012, súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.08.2011. Súd dňa 08.09.2011 vyzval rozhodcovský súd na doručenie rozhodcovského spisu. Súd ďalej zisťoval pobyt povinnej. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi a spisovým materiálom rozhodcovského súdu uznesením zo dňa 20.12.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.01.2012. Uznesením zo dňa 01.02.2012 exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 09.02.2012.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/840/2009, ktorý je pripojený k spisu 8C/138/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14. 12. 2009. Dňa 18. 12. 2009 právny zástupca oprávneného bol vyzvaný, aby súdu predložil hmotnoprávne podklady preukazujúce nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom. z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 45 ods. 1 písm. b/, c/ a ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Uznesením zo dňa 06. 05. 2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach dňa 8. 11. 2010. Súd uznesením dňa 01. 12. 2010 exekúciu zastavil, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 12. 2010.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/702/2009, ktorý je pripojený k spisu 8C/132/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 04.10.2009. Súd prípisom zo dňa 10. 11. 2009 vyzval rozhodcovský súd o predloženie spisu, týkajúceho sa exekučného titulu z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. b/,c/, ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Súd uznesením zo dňa 23. 03. 2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 15. 04. 2010 bolo proti predmetnému uzneseniu oprávneným podané odvolanie. Krajský súd v Košiciach zrušil prvostupňové rozhodnutie dňa 30. 7. 2010 a vec vrátil na ďalšie konanie. Dňa 04. 11. 2010 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/759/2009, ktorý je pripojený k spisu 8C/142/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.11.2009. Súd prípisom zo dňa 25.11.2009 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby v lehote 15 dní predložil súdu hmotnoprávne podklady, preukazujúce nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom a to predovšetkým zmluvu o úvere s prílohami a so všeobecnými zmluvnými podmienkami, z dôvodu preskúmania rozsudku súdom podľa § 45 ods. 1/ písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Požadované podklady boli predložené zo strany oprávneného 18.01.2010. Súd uznesením zo dňa 04.02.2010 zamietol žiadosť exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 321,32 € a úrokov z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 653,28 € od 19.02.2009 do zaplatenia. Proti tomuto uzneseniu oprávnený podal odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4CoE/170/2010 zo dňa 29.11.2010 zrušil uznesenia okresného súdu a vrátil vec na ďalšie konanie. Dňa 30.12.2010 vec bola vrátená súdu, následne súd uznesením zo dňa 23.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.04.2011. Uznesením zo dňa 06.05.2011 exekučné konanie súd zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.05.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/11/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/158/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 11. 01. 2010. Súd výzvou zo dňa 14. 01. 2010 vyzval rozhodcovský súd o predloženie spisu, týkajúceho sa exekučného titulu z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1/ písm. b/, c/, ods. 2/ Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Súd uznesením zo dňa 06. 05. 2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto uzneseniu oprávnený podal odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30. 07. 2010 zrušil uznesenie prvostupňového súdu a vrátil vec na ďalšie konanie. Súd dňa 04. 11. 2010 vydal poverenie ne vykonanie exekúcie.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/963/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/230/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.11.2010. Súd prípisom zo dňa 02.12.2010 vyzval stály rozhodcovský súd o predloženie rozhodcovského spisu z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 45 ods. 1/ písm. b/, c/ a ods. 2/ Zákona č. 244/2002 Z. z.. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi a to rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, uznesením zo dňa 14.03.2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto uzneseniu oprávnený podal odvolanie, ktoré bolo predložené krajskému súdu dňa 14.04.2011 na rozhodnutie. Krajský súd uznesením 2CoE/81/2011 zo dňa 18.07.2011 vrátil vec súdu I. stupňa na doplnenie veci, ktoré budú podkladom pre rozhodnutie krajského súdu. Po doplnení 23.08.2011 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 13CoE/253/2011,

zo dňa 31.01.2012 potvrdil uznesenie okresného súdu zo dňa 14.03.2011. Súd uznesením zo dňa 13.03.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.03.2012 exekučné konanie zastavil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/472/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/231/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.07.2010. Dňa 28.07.2010 súd vyzval oprávneného na zaplatenie súdneho poplatku. Súdny poplatok bol zaplatený 12.08.2010. Súd dňa 25.08.2010 vyzval oprávneného na predloženie hmotnoprávných podkladov, ktoré preukazujú nárok priznaný rozhodcovským súdom. Tieto boli predložené 13.09.2010. Po predložení žiadaných dokladov súd uznesením zo dňa 11.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.04.2011. Súd uznesením zo dňa 18.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 02.05.2011 zastavil exekučné konania.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10 Er/753/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/234/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.09.2010. Súd dňa 06.10.2010 vyzval stály rozhodcovský súd o predloženie rozhodcovského spisu z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 45 ods. 1/ písm. b/, c/ a ods. 2/ Zákona č. 244/2002 Z. z. Súd po oboznámení s listinnými dôkazmi a to rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, uznesením zo dňa 11.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 06.04.2011. Uznesením zo dňa 18.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 02.05.2011 exekučné konanie súd zastavil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10 Er/592/2011, ktorý je pripojený k spisu 8C/269/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 21.07.2011. Súd po oboznámení s listinnými dôkazmi a to rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, uznesením zo dňa 21.09.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25.08.2011. Uznesením zo dňa 21.09.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.09.2011 exekučné konanie súd zastavil.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10 Er/865/2009, ktorý je pripojený k spisu 8C/272/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18. 12. 2009. Súd dňa 08. 01. 2010 vyzval stály rozhodcovský súd o predloženie rozhodcovského spisu z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 45 ods. 1/ písm. b/, c/ a ods. 2/ Zákona č. 244/2002 Z. z. Súd po oboznámení s listinnými dôkazmi, hlavne rozhodcovským rozsudkom, uznesením zo dňa 06. 05. 2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti predmetnému uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu dňa 30. 07. 2010. Následne súd dňa 14. 10. 2010 uznesením zastavil exekučné konanie, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 10. 2010.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/282/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/284/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 30.04.2010. Súd prípisom zo dňa 03.05.2010 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby v lehote 15 dní predložil zmluvu o úvere s prílohami a so všeobecnými zmluvnými podmienkami, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 45 ods. 1/ písm. b/,c/ a ods. 2/ Zákona č. 244/2012 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Súd uznesením zo dňa 03.06.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.06.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Krajský súd uznesením 3CoE/445/2010 zo dňa 25.02.2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesením zo dňa 06.05.2011 zastavil exekučné konanie a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.05.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/627/2011, ktorý je pripojený k spisu 8C/285/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03.08.2011. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi a to rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o úvere a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, uznesením zo dňa

09.08.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.08.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo dňa 21.09.2011 zastavil exekučné konanie a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.09.2011.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/618/2011, ktorý je pripojený k spisu 8C/316/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 03. 08. 2011. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi uznesením zo dňa 09. 08. 2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 08. 2011. Súd uznesením zo dňa 21. 09. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 09. 2011 exekučné konanie zastavil.

V žalobách označených ako NP, kde bolo namietané, že súd vydal poverenie pre exekútora po zákonnej 15 dňovej lehote, súd zistil nasledovné:

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/697/2008, ktorý je pripojený k spisu 8C/179/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 01. 12. 2008. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 04. 12. 2008, t. j. v zákonnej 15-dňovej lehote.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/93/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/194/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 19. 02. 2010. Súd dňa 23. 02. 2010 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby v lehote 15 dní doručil súdu hmotnoprávne poklady preukazujúce nárok, priznaný rozhodcovským rozsudkom a to predovšetkým zmluvu o úvere spolu s prílohami a so všeobecnými zmluvnými podmienkami, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1/ písm. b/, c/ a ods. 2/ Zákona č. 244/2002 Z. z. Po urgencii požadované doklady boli predložené súdu dňa 19. 03. 2010 za účelom preskúmania rozhodcovského rozsudku. Súd dňa 21. 07. 2010 vyzval stály rozhodcovský súd o predloženie rozhodcovského spisu. Po predložení požadovaných podkladov poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 08. 12. 2010.

Z exekučného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10Er/479/2010, ktorý je pripojený k spisu 8C/202/2012 v spojenej veci 8C/122/2012 súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16. 07. 2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 06. 10. 2010. Zo strany povinného boli podané námietky. Po vykonanom dokazovaní súd uznesením zo dňa 28. 03. 2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a ju zastavil. Proti predmetnému uzneseniu bolo podané odvolanie zo strany oprávneného. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 11 CoE 125/2011 zo dňa 31. 08. 2011 uznesenie potvrdil, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 10. 2011.

Zo znaleckého posudku 1/2013 zo dňa 24.6.2013 vypracovaného doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom PhD, znalcom v odbore právne vzťahy k cudzine (pripojeného k spisu Okresného súdu Rožňava 5C/179/2012 ako listinného dôkazu platného vo všetkých veciach, kde sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy), zo záverov v bode I vyplýva, že primárne právo neumožňuje Európskej únii zasahovať do právomoci členských štátov, stanoviť a následne podrobne upraviť možnosť riešenia sporov v rámci rozhodcovského konania. Nie je možné konštatovanie ani v súlade so smernicou č. 93/13/EHS, že rozhodovanie spotrebiteľských sporov v rámci rozhodcovského konania by bolo zakázané. Ani súdny dvor v žiadnom svojom rozhodnutí nekonštatoval, že rozhodovanie spotrebiteľských sporov v rozhodcovskom konaní je zakázané, alebo že rozhodcovská zmluva predstavuje nekalú a zakázanú podmienku v spotrebiteľských zmluvách. Z bodu II. vyplýva, že právo EÚ všeobecne a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Zo záverov znaleckého posudku 1/2014 zo dňa 17.1.2014, vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave - Znaleckým ústavom Bratislava z odboru ekonómia a manažment, evidovaného na Okresnom súde Rožňava pod Spr V136/14 vyplýva, že úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie

exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb tak, že u žalôb NZP a NP predstavuje výška majetkovej škody spolu 30,76 Eur a u žalôb ZE 31,68 Eur. Z hromadných sťažností doručených Okresnému súdu Rožňava 4.3.2010 v exekučných veciach, kde vystupoval žalobca ako oprávnený, ktoré sú datované 25.2.2010 vyplýva, že žalobca namietal postup súdu v konaní a podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu a prietahov v konaní z dôvodu, že podal návrhy na vykonanie exekúcie a exekútor požiadaval o vydanie poverenia. Žiadal preveriť postup súdu, nakoľko v zákonom stanovenej lehote nebolo vydané poverenie pre exekútora, čo spôsobuje zbytočné prietahy v exekučnom konaní. Okresný súd Rožňava v odpovedi zo dňa 16.3.2010 pod Spr. 8/2010 považoval sťažnosť žalobcu na prietahy v konaní za neodôvodnenú, nakoľko nezistil prietahy v konaní z dôvodu, že súd vo všetkých namietaných veciach vykonával úkony za účelom preskúmania exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010 doručenej súdu prvého stupňa 2.9.2010, v ktorej bolo namietané, že exekútor v zákonnej lehote neobdržal poverenie na vykonanie exekúcie. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.9.2010 pod Spr. 29/2010 vyplýva, že súd považoval sťažnosť žalobcu za neodôvodnenú, nakoľko neboli zistené prietahy v konaniach a tiež za neprípustnú.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010 doručenej súdu prvého stupňa 2.9.2010, v ktorej bolo namietané, že exekútor v zákonnej lehote neobdržal poverenie na vykonanie exekúcie. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.9.2010 pod Spr. 30/2010 vyplýva, že súd považoval sťažnosť žalobcu za neodôvodnenú, nakoľko neboli zistené prietahy v konaniach a tiež za neprípustnú.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 23.11.2010 doručenej súdu prvého stupňa 26.11.2010 v hromadných veciach tvoriacich prílohu sťažnosti, v ktorej bolo namietané nedodržanie 15 dňovej zákonnej lehoty pri vydávaní poverení pre exekútora. Zdôraznil, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, kde sa musí aplikovať 15 dňová lehota na rozhodnutie o poverení. Nedodržaním lehoty došlo k prietahom a k nesprávnemu úradnému postupu súdu. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.11.2010 pod Spr. 37/2010 vyplýva, že sťažnosť sa považuje za neodôvodnenú a správny postup súdu vyplýva aj z potvrdzujúcich uznesení Krajského súdu v Košiciach v niektorých exekučných veciach.

Zo sťažnosti žalobcu ako oprávneného v exekučných konaniach zo dňa 25.5.2011 doručenej súdu prvého stupňa 27.5.2011, v ktorej bolo namietané, že exekútor v zákonnej lehote neobdržal poverenie na vykonanie exekúcie. Z odpovede Okresného súdu Rožňava zo dňa 8.6.2011 pod Spr. 21/2011 vyplýva, že súd považoval sťažnosť žalobcu za neodôvodnenú, nakoľko neboli zistené prietahy v konaniach a tiež za neprípustnú.

Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu (vo všetkých spojených veciach) nie je dôvodná a preto ju zamietol.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1 až 3, § 6 ods. 1 až 4, § 9 ods. 1 až 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 až 4, § 19 ods. 1 až 3, § 27b ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 1, 2, 3 a 8, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, § 44 ods. 8, § 238 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 41, § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 238 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. vyplývajú taxatívne vymedzené ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005, avšak s výnimkou § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. Tiež úprava uvedená v § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 1.12.2006, ako to vyplýva z § 240 ods. 1, 2 Zákona 233/1995 Z.z.

V žalobách označených ZE - nebolo rozhodnuté v 30 dňovej lehote o zmene exekútora od podania návrhu.

Vo veciach sp. zn. 10 Er 329/2004, ktorá vec je pripojená k spisu 8 C 148/2012 a sp. zn. 10 Er 27/2005, ktorá vec je pripojená k spisu 8 C 149/2012 začalo exekučné konanie pred 1.9.2005 a vzhľadom na vyššie uvedené prechodné ustanovenia neplatila 30 dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. Navyše súd po doručení návrhu na zmenu exekútora vo veciach konal, nakoľko vyzval pôvodného exekútora na vyúčtovanie trov a následne v oboch veciach vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil a rozhodol aj o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora.

Vo veciach sp. zn. 10 Er 343/2005, ktorá vec je pripojená k spisu 8 C 150/2012, sp. zn. 10 Er 527/2006, ktorá vec je pripojená k spisu 8 C 182/2012, sp. zn. 11 Er 417/2006, ktorá vec je pripojená k spisu 8 C 185/2012 a vo veci sp. zn. 10 Er 225/2005, ktorá vec je pripojená k spisu 8 C 193/2012 konanie začalo po 1.9.2005 a súd zamietol návrh na zmenu exekútora síce po 30 dňovej lehote, avšak pred rozhodnutím vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a po obdržaní vyúčtovania vydal uznesenie, ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a zamietol návrh na zmenu exekútora.

Súd prvého stupňa konštatoval, že v konaní nebol zistený nesprávny úradný postup exekučného súdu tak, ako má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1,2 Zákona č. 514/2003 Z.z. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu účastníka neznamená automaticky prietahy v konaní (I.US16/2002).

V žalobách označených ISTINA RS - rozhodol exekučný súd v lehote dlhšej ako 15 dní od podania návrhu, ale vo všetkých veciach zamietol návrh na udelenie poverenia z dôvodu, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahovala neplatnú rozhodcovskú doložku. Exekučný súd nebol v týchto veciach nečinný, ale v každej veci žiadal v lehote od jedného do desiatich dní pripojenie dokladov od oprávneného alebo od rozhodcovského súdu a po ich obdržaní okamžite vo veci rozhodol. Ani v jednom prípade nebolo možné vec posúdiť z dôvodu nezákonného rozhodnutia, nakoľko žalobca ani nevyužil možnosť podať opravný prostriedok voči uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na udelenie poverenia a žiadne z rozhodnutí, ktorým sa návrh na udelenie poverenia zamietol, nebolo zrušené. Nebol zistený ani nesprávny úradný postup v súlade s § 9 ods. 1,2 Zákona 514/2003 Z.z., navyše nebolo povinnosťou súdu rozhodnúť do 15 dní od podania návrhu na udelenie poverenia, nakoľko súd zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, kedy sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla a v tomto prípade nie je určená lehota na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení do 31.5.2010, do 31.5.2011 a od 1.6.2011. Toto zákonné ustanovenie sa v jednotlivých vyššie uvedených obdobiach dopĺňalo ohľadom exekučného titulu uvedeného v § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku pri vydaní poverenia, ale 15 dňová lehota sa nevzťahovala na rozhodovanie súdu v prípade nevydania poverenia, ak rozhoduje uznesením o zamietnutí návrhu. Preto aj žaloby označené ISTINA RS boli nedôvodné. Navyše tým, že súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a príslušenstva, o čom rozhodol rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli exekučnými titulmi, nakoľko súd postupoval podľa § 45 Zákona 244/2002 Z.z., žalobca mal právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom ohľadom svojej pohľadávky. Súd zdôrazňuje, že rozhodnutia rozhodcovských súdov, ktoré boli vydané na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, nemohli založiť prekážku res iudicata z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku.

V žalobách označených NZP - vo všetkých veciach NZP bol zamietnutý návrh po 15 dňovej lehote, avšak súd vykonával nevyhnutné úkony za účelom zabezpečenia listinných dôkazov na posúdenie exekučného titulu, pričom tak, ako bolo uvedené pri žalobách ISTINA RS, 15 dňová lehota sa nevzťahovala na rozhodovanie súdu v prípade nevydania poverenia, ak bolo vydávané uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Súd poukazuje na ustanovenie § 45 Zákona č. 244/2002 Z. z., kde exekučný súd nie je len oprávnený, ale aj povinný v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu (vyplýva to aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR IV.US60/2011, I.US278/2014, IV.US55/2011, 5Cdo/439/2012, 6Cdo/290/2012, 6Cdo/143/2011). Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v exekučnom konaní nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Súd vyzýval oprávneného, exekútora, resp. rozhodcovský súd v lehotách od 1-10 dní od podania návrhu na vydanie poverenia na doručenie dokladov. Ak by oprávnený rešpektoval výzvy súdu a doručil by najmä úverovú zmluvu, súd by mal možnosť vo veci rozhodnúť skôr a teda

práve žalobca ako oprávnený spôsobil v exekučných veciach prietahy tým, že nerešpektoval výzvu súdu. Vo veciach sp. zn. 10 Er 702/2009, ktorý je pripojený k spisu 8 C 132/2012 a veci sp. zn. 10 Er 11/2010, ktorý je pripojený k spisu 8 C 158/2012, aj keď súd zamietol žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, po podaní odvolania oprávneným, Krajský súd v Košiciach zrušil uznesenia prvostupňového súdu, vec vrátil na ďalšie konanie a v predmetných veciach následne súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ako je to aj vyššie uvedené.

V žalobách označených NP - v konaní sp. zn. 10 Er 267/2008, ktorý je pripojený k spisu 8 C 179/2012 súd vydal poverenie pre exekútora v lehote 15 dní, teda v uvedenej veci žaloba bola nedôvodná, keďže exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 01. 12. 2008 a poverenie bolo vydané dňa 04. 12. 2008, v 3-dňovej lehote. V dvoch ostatných veciach sp. zn. 10 Er 93/2010, ktorý je pripojený k spisu 8 C 194/2012 a v konaní 10 Er 479/2010, ktorý je pripojený k spisu 8 C 202/2012 súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie pre exekútora po 15 dňovej lehote, ale vo veci konal a hneď po doručení žiadosti o udelenie poverenia žiadal od oprávneného doručenie listín a od rozhodcovského súdu doručenie rozhodcovského spisu, keď posudzoval nárok a vo veciach rozhodol. Súd vo veciach konal, avšak nemohol rozhodnúť bez dokladov, predložených oprávneným, z ktorých by sa dala posúdiť oprávnenosť jeho návrhu. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení od 1.6.2010, 15-dňová lehota neplatila pri exekučnom titule - rozhodcovskom rozsudku.

Súd prvého stupňa preto nedodržanie 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia v dvoch vyššie označených veciach nepovažoval za nesprávny úradný postup odkazujúc na vyššie uvedené zdôvodnenie, nakoľko neboli preukázané náležitosti v súlade s § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., pretože neboli konštatované prietahy v konaní oprávnenými osobami (nedôvodná sťažnosť konštatovaná predsedom súdu). Súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku a môže vyvodiť všetky dôsledky podľa právneho poriadku v tom smere, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Ak súd zistí, že nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a nemohol vydať ani rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd je povinný preskúmať exekučný titul, ako aj platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku musí konštatovať rozpor rozsudku so zákonom, čo sa premietne buď v zamietnutí žiadosti na udelenie poverenia, resp. v zastavení exekúcie.

Z vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca nepreukázal v jednotlivých spojených veciach nesprávny úradný postup exekučného súdu, resp. existenciu nezákonného rozhodnutia, nepreukázal ani výšku škody a nemajetkovej ujmy (žalobca uvádza len svoje tvrdenia) a v žiadnom prípade nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a vznikom akejkoľvek škody alebo nemajetkovej ujmy. Preto bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd prvého stupňa ešte zdôraznil tú skutočnosť, že žalobca bol v konaní nečinný, nakoľko okrem podanej žaloby a námietok zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Rožňava nereagoval na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe a bez riadneho ospravedlnenia sa nezúčastnil nariadeného pojednávania. Súd vo veci v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pokračoval v konaní a pri oboznamovaní sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú citované v rozsudku, sa oboznámil jednak s listinami, ktoré predložil samotný žalobca a ďalej sa oboznámil s exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol namietaný postup súdu, pričom žalobca bol účastníkom týchto exekučných konaní ako oprávnený a teda v každej exekučnej veci podával návrh na začatie exekučného konania, exekútorovi predkladal exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok a obdržal všetky rozhodnutia exekučného súdu. Súd sa teda oboznámil len s listinnými dôkazmi, ktoré všetky boli žalobcovi známe, čím neodňal možnosť žalobcovi sa vyjadriť k oboznamovaným listinným dôkazom. Boli splnené všetky podmienky na konanie a práve žalobca svojim postojom si sám zmaril možnosť zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní, kde súd vo veci rozhodol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov konania a úspešný žalovaný si trovy konania nevyčísľil a neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že v uvedenom rozsudku došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 od. 1 písm.

f) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. ,g) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.); súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. O.i. namietať odvolateľ, že bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny proces a podotkol, že súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému. Ďalej zvýraznil, že nálezy Ústavného súdu SR uvádzajú jednoznačne, že súd musí dbať na presvedčivosť svojho rozhodnutia v odôvodnení, argumentačne vyhodnotí svoje rozhodnutie tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe premís dospel, boli pre širšiu právnickú verejnosť prijateľné, racionálne a presvedčivé. Súd nevysvetlil vo svojom rozhodnutí, prečo nedošlo k porušeniu práv žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. O návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť aj nesprávny úradný postup nenašiel objektívne udržateľne vysvetliteľný dôvod. Súd prvého stupňa vydal rozhodnutie vnútorne rozporné, síce zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujme žalobcovi, rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné, irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si žalobca zvolil, navyše podľa práva sú súdne rozhodnutia všeobecných súdov rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov. Ďalej namietať, že aj iný súd, t.j. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 11Ncc/46/2012 v právne zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda, preto je tiež rozhodnutie nezákonné (poukázal aj na Ústavný súd SR nález IV.ÚS/345/09). Konštatoval odvolateľ, že základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je v občianskom súdnom konaní zabezpečený vylúčením sudcu z jeho ďalšieho prejednávania. O.i. pri nezávislosti sudcov musí byť vzaté do úvahy ustanovovanie jeho členov a dĺžka ich mandátu, teda či tu je alebo nie je zdanie nezávislosti. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a zložil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila, aj keď toto jej bolo doručené dňa 16.2.2015.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.11. 2015 o 9.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 04.11.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a// O.s.p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal postup súdu z hľadiska porušenia procesno-právnych predpisov, nie je jeho odvolanie dôvodné. Rovnako nie je jeho odvolanie dôvodné ani pokiaľ toto oprel o dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.

Námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia tiež nie je opodstatnená.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje stručné a výstižné prednesy účastníkov, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvého stupňa taktiež vysvetlil akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnuté rozhodnutie preto netrpí takou vadou konania, ktorá by mala za následok zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd nezistil, že by postupom prvostupňového súdu či už v konaní alebo rozhodnutím sa účastníkovi konania - žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom z dôvodov ním v odvolaní uvedených.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhlí, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa tvrdení o splnení predpokladov pre vznik nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č.514/2003 Z.z., rovnako ako tvrdil aj v konaní pred súdom prvého stupňa, nie sú opodstatnené.

Odvolací súd v tej súvislosti poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý svoje úvahy o nesplnení zákonných podmienok na náhradu škody v prejednávanej veci podrobne rozviedol s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval.

Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvého stupňa sa v konkrétnostiach dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nemá svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že nesprávny úradný postup v danom prípade bol jednoznačne preukázaný. Navyše odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú všeobecného charakteru, bez uvedenia konkrétnych pochybení, ktorých sa súd prvého stupňa mal dopustiť.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva nasledovné:

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, a síce, že súd nedoručil písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe žalobcovi, čím porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces a ust. § 114 ods. 2 O.s.p., nie je dôvodné. Rovnako nie je dôvodné ani namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, že žalobca nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa.

Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca cestou svojho právneho zástupcu bol zo strany súdu prvého stupňa predvolaný na pojednávanie dňa 12.11. 2014, ktoré prevzal dňa 23.9. 2014 (doručenka na č.l.

160 spisu). Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol vo veci dňa 12.11.2014 v neprítomnosti žalobcu (rovnako aj žalovanej) v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Žalobca požiadal o odročenie pojednávania podaním zo dňa 07.11. 2014 z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a vo veci rozhodol, keďže dôvod pre odročenie pojednávania, ktorý uviedol žalobca v podaní zo dňa 7.11.2014, nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania. Je totiž zrejmé, že pokiaľ ide o námietku zaujatosti vznesenú zo strany žalobcu, o tejto v konaní už bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 9NcC/12/2012-14 tak, že sudkyňa Okresného súdu Rožňava JUDr. Jarmila Dušáková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej pod sp. zn. 8C/122/2012. Ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je takým dôležitým dôvodom, ktorý by opodstatňoval odročenie pojednávania, najmä za situácie, keď súd prvého stupňa návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

O dôležitý dôvod na odročenie pojednávania ide vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho alebo aj subjektívneho (čím mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

V prejednávanej veci žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podania procesného návrhu na prerušenie konania. Takýto dôvod ale nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže nejde o objektívne ospravedlniteľný dôvod, ktorý by neumožnil žalobcovi zúčastniť sa pojednávania.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v konaní pokračoval aj po obdržaní žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania zo dňa 7.11.2014 a vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., neodňal týmto svojim postupom žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa žalobca na pojednávanie dňa 12.11. 2014 nedostavil, takýmto spôsobom sa sám vzdal možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní. Z toho vyplýva, že zásada kontradiktórnosti konania a ani práva žalobcu na súdnu ochranu v tomto smere porušené neboli.

Vyššie uvedené závery sa týkajú aj odvolacej námietky žalobcu, ktorý vytkol súdu prvého stupňa, že nebol oboznámený so súdom vykonanými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.11. 2014 totiž vyplynulo, že dokazovanie listinami bolo vykonané súdom prvého stupňa v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p.

Nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže v danom prípade pojednávanie nariadené bolo a žalobca svojou nedôvodnou neprítomnosťou na pojednávaní sám zapríčinil, že nemohol uplatniť svoje procesné práva.

Odvolací súd na záver ešte poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 7 ECdo/3/2013 z 21.10.2013, kde najvyšší súd riešiac dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v exekúcii poukázal na obsah práva na spravodlivý proces so zreteľom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo do práva na spravodlivý súdny proces však nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi

názormi (porovnaj I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (ústavný súd v rozhodnutí I. ÚS 97/97). K odňatiu možnosti žalobcu pred súdom konať a k porušeniu práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.

Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, v riešenej veci preto správne súd prvého stupňa rozhodol, svoje rozhodnutie argumentačne odôvodnil a jeho rozsudok o zamietnutí žaloby je zákonný, správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa bola preukázaná v konaní a žalobca dostal odpoveď na svoje odvolacie námietky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nemožno považovať za svojvoľné, neodôvodnené, predčasné a prekvapivé a odvolací súd vzhľadom na zistený skutkový stav podľa § 213 O.s.p. bol viazaný týmto skutkovým stavom a s poukazom na § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zákonný.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo všetkých jeho výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.